

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 654/2025-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Michalom Ellingerom, Wolkrova 41, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava III v konaní pod neuvedenou spisovou značkou takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 7. novembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu o jeho návrhu na nariadenie dodatočnej likvidácie v konaní, ktoré nemá pridelenú spisovú značku. Súčasne navrhuje, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať o návrhu sťažovateľa na nariadenie dodatočnej likvidácie bez zbytočných prietahov a priznal mu finančné zadosťučinenie vo výške 5 000 eur a náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Argumentácia sťažovateľa

2. Sťažovateľ uvádza, že 26. novembra 2024 na mestskom súde podal návrh na nariadenie dodatočnej likvidácie. Obchodná spoločnosť F & F – CARGO EXPRESS spol. s r.o. bola 8. apríla 2022 vymazaná z obchodného registra, avšak po jej zániku bol objavený majetok, ktorý nebol zohľadnený v likvidácii (spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnosti). Ako bývalý spoločník zaniknutej

spoločnosti sa predmetným návrhom domáhal nariadenia dodatočnej likvidácie. Spolu s návrhom predložil súdu aj obligatórnu súčasť návrhu, a to potvrdenie o zložení preddavku do notárskej úschovy vo výške 1 500 eur.

3. Podľa sťažovateľa „do podania tejto sťažnosti, teda k 07.11.2025, súd nevykonal žiadny úkon smerujúci k riadnemu začatiu konania. Pri osobnom aj telefonickom zisťovaní stavu veci mi bolo oznámené, že súd žiadne takéto konanie neevviduje, konaniu nebola pridelená spisová značka a súd vo vnútorných evidenciách nevedie žiaden spis, ktorý by sa vzťahoval k môjmu návrhu.“

4. Uvedený stav prehlbuje materiálnu ujmu sťažovateľa. Predmetom podania je dodatočná likvidácia pre novoobjavený majetok obchodnej spoločnosti. Povaha tejto agendy vyžaduje promptnosť. Majetok má byť identifikovaný, zabezpečený a speňažený v zákonom predpokladanom režime, aby sa predišlo zmareniu uspokojenia veriteľov, prevodom, znehodnoteniu alebo zničeniu majetku. Každý mesiac nečinnosti zvyšuje riziko, že účel dodatočnej likvidácie bude nenávratne zmarený. Prieťahy v tejto veci preto nemožno ospravedlniť zložitou právnou otázkou, procesnou aktivitou účastníkov ani preťaženosťou súdu; ide o čisto organizačné zlyhanie, ktoré má ústavnoprávne dôsledky.

5. Podľa sťažovateľa je nesporné, že konanie na mestskom súde prebieha od 26. novembra 2024 bez uskutočnenia jediného úkonu a bez toho, aby konaniu bola pridelená aspoň spisová značka. Tento prieťah a nečinnosť súdu bez začatia konania trvá takmer 1 rok a týmto postupom mestského súdu došlo k porušeniu sťažovateľom označených práv.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Predmetom ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa o porušení jeho označených práv prieťahovým postupom mestského súdu v napadnutom konaní.

7. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08).

8. Argumentácia sťažovateľa v ústavnej sťažnosti je v rovine tvrdenia, že mestský súd v jeho veci nekoná viac ako 11 mesiacov, a to dokonca bez pridelenia spisovej značky. Uvedený stav konania mal sťažovateľ zisťovať telefonicky aj osobne.

9. Dopytom na mestskom súde ústavný súd zistil, že mestský súd 26. novembra 2024 prijal návrh sťažovateľa na nariadenie dodatočnej likvidácie (tak ako to vyplýva z kópie návrhu, ktorý predložil ústavnému súdu) a nasledujúci deň, tzn. 27. novembra 2024 mu bola pridelená spisová značka 23CbR/637/2024.

10. Nepridelenie spisovej značky možno považovať za administratívny nedostatok, ktorý sa prenáša do výkonu súdnictva, avšak ako ústavný súd zistil, návrh sťažovateľa bol mestským súdom riadne prijatý a bola mu pridelená spisová značka.

11. Za zjavne neopodstatnenú možno považovať ústavnú sťažnosť, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05). Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietáhoch (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

12. Berúc do úvahy celkovú dĺžku napadnutého konania (necelý rok) a okolnosť, že vec sťažovateľa nespadá do okruhu konaní, pri ktorých sa vyžaduje osobitná rýchlosť konania (napr. konania vo veciach maloletých, pracovnoprávne spory), postup mestského súdu v napadnutom konaní podľa ústavného súdu nedosahuje intenzitu odôvodňujúcu záver o porušovaní základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

13. Z uvedených dôvodov ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

14. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

15. Napokon ústavný súd uzatvára, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľovi, aby v budúcnosti po splnení všetkých zákonných podmienok predložil ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. decembra 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu